

Chet: «La nostra essència són les històries que expliquen les cançons»

Els guanyadors del Premi Joventut del Sona9 2016 presenten un primer disc, 'Calidoscopi', de pura inspiració pop

Chet | Juan Miguel Morales

El quintet santboià **Chet** presentarà a la tardor el seu primer disc, *Calidoscopi* (U98 Music, 2017), un àlbum d'absoluta inspiració pop. La cita amb els guanyadors del Premi Joventut del Sona9 és al Cafè de les Paraules de Barcelona, font d'inspiració d'una de les cançons, «La pareja hipster del año».

Tothom us ho ha preguntat i no volíem ser menys, així ho aclarim d'una vegada. De Chet Baker només us en queda el nom? Encara el citeu a la cançó «El pasante de arte y la profesora de latín»...

Toni Jiménez (veu i guitarra): No volíem ser **Chet Baker** per la referència jazzística sinó per la seva manera de ser.

Olalla Wallin (VEU I violí): La influència hi segueix sent, per la seva elegància i la idea que menys és més.

Ja han passat nou mesos des del Premi Joventut com a finalistes del Sona9 2016. Amb què us quedaríeu del concurs?

T.J: Per començar no teníem ni un grup encara definit. Jo havia gravat unes maquetes i va ser el productor i bateria Roger Gascon qui ens va dir: «Porteu-ho al Sona9! Heu de presentar-vos al concurs, això és per arribar a la final!». Jo no ho hauria ni pensat... però, al marge del resultat, el que ha estat xulo és poder viure-ho tots junts com a banda per les experiències, els contactes i

la gent que hem conegut. Podríem haver guanyat i que no hagués passat res o no haver arribat a la final i tenir èxit igualment. El concurs tampoc és garantia de res.

Gràcies al Sona9 vas gravar al febrer l'EP *Plans* (U98 Music, 2017) i a la tardor sortirà el vostre primer àlbum, *Calidoscopi*. Com heu plantejat aquest procés?

O.W: És el resultat de la feina feta al llarg de tot el concurs. Tot i això, encara que no ens hi haguéssim presentat també hauríem tret el disc d'alguna manera.

T.J: Ja en teníem ganes, perquè l'EP només eren quatre cançons i no mostren gaire cosa. Al disc hem gravat onze temes!

Per què l'heu titulat *Calidoscopi*?

O.W: Era el nom d'una cançó que havia d'entrar al disc i que al final ha quedat fora.

t.J: El concepte 'calidoscopi' ofereix moltes cares, imatges i colors. Considerem que totes les cançons són diferents tant per l'estil com per la temàtica.

Vídeo: https://www.youtube.com/watch?v=UkYB_-vSB5Y

De la diferència al denominador comú. Quina és l'essència de Chet?

T.J: La nostra essència són les històries que expliquen les cançons, perquè ens costa molt etiquetar-nos. Més pop o folk? Més folk o *indie*? Més cantautor o *crooner*? Això és el de menys, **Chet** són cançons amb influències americanes sobretot de folk, un toc de bossanova i guitarra clàssica.

També heu gravat dos temes extra, la versió de «La cruel guerra» del Grup de Folk i «Escaparate de veneno». Són les vostres cançons més compromeses?

T.J: La del **Grup de Folk** va ser un encàrrec d'Enderrock per a *Folk Song XXI* (EDR Discos, 2017), i ells ja eren reivindicatius. Ens va agradar molt la temàtica, tot i que no la coneixíem. L'altra la vam escriure quan va començar el conflicte siríà, però de fet és extrapolable a qualsevol conflicte migratori o bèl·lic d'arreu del món.

Al Sona9 només us havíem sentit en català, però també canteu en castellà.

T.J: No sabíem si podíem cantar en castellà perquè a les bases s'havien de presentar tres temes només en català. Al principi volíem fer el disc només en català però com que ja en teníem tres en castellà que ens agradaven molt vam pensar: 'I per què no!'

La masterització l'heu fet al Canadà, amb Philip Shaw Bova. Com hi heu arribat?

T.J: El mateix productor ja havia masteritzat artistes que ens agraden (**Bahamas, Feist, Andy Shauf**). S'havia de pagar, clar, però ha estat la manera de provar una orelleta professional totalment externa que simplement ha treballat amb el nostre so.

Què diríeu als que us posen musicalment al mateix sac de Blaumut?

T.J: Que vinguin als concerts amb les orelles obertes als grups que comencem [Riuen]. Potser no els agradem, però és important prestar atenció quan trobes un grup que et diuen que val la pena escoltar! A mi m'agrada descobrir grups nous.

L'any passat vas actuar al BAM pel Sona9 i ara heu tocat a l'(a)phònica i a l'Embassa't. Quina és la vostra filosofia?

O.W: La diferència més gran és tocar vint minuts al Sona9 o oferir un concert més llarg. Amb tan poc temps no pots ensenyar qui ets. Estàvem més nerviosos al concurs, a l'espera de si passàvem de fase o no.

T.J: Als festivals la sensació és que ja t'estan esperant amb les proves, la cervesa... Et tracten més com a 'rockstar'; abans érem els 'pardillos' del concurs.